

บทที่ ๖

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้
สถานสงเคราะห์ของรัฐบาลที่ทำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นเพศชายอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีถึง ๘๑ ปี ปรากฏว่าอายุ ๗๐-๗๕ ปี มีจำนวนสูงสุดประมาณร้อยละ ๔๕.๐ ส่วนระยะเวลาที่คนชราอยู่ในสถานสงเคราะห์มีตั้งแต่ต่ำกว่า ๑ ปีถึง ๑๒ ปี ส่วนใหญ่จะอยู่ในสถานสงเคราะห์ในระยะ ๑ ปี และต่ำกว่าคิดเป็นร้อยละ ๒๔.๐ อาชีพเดิมคือ เกษตรกรรม คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๐ มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพมหานครและจังหวัดใกล้เคียง ใ้ภาษาไทยและสามารถอ่านออกเขียนได้คิดเป็นร้อยละ ๘๑.๐ การเข้าอยู่ในสถานสงเคราะห์ร้อยละ ๗๕.๐ ตัดสินใจด้วยตนเอง

สำหรับสถานสงเคราะห์ของเอกชน เป็นเพศชายอายุตั้งแต่ ๖๐ ปีถึง ๘๗ ปี พบว่าช่วงอายุ ๗๐-๗๕ ปี มีประมาณร้อยละ ๕๖.๐ ระยะเวลาที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ต่ำกว่า ๑ ปี ถึง ๑๒ ปี แต่คนชราส่วนใหญ่อยู่ในสถานสงเคราะห์ในระยะเวลา ๑ ปี และต่ำกว่าคิดเป็นร้อยละ ๒๓.๐ คิดเป็นร้อยละ ๘๑.๐ มีอาชีพเดิมเป็นลูกจ้างหรือรับจ้าง คนชราของสถานสงเคราะห์เอกชนใช้ภาษาจีนคิดเป็นร้อยละ ๕๖.๐ และสามารถอ่านออกเขียนได้คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๐ ประมาณร้อยละ ๓๔.๐ ตัดสินใจเข้าอยู่ในสถานสงเคราะห์ด้วยตนเอง

ผลการวิเคราะห์ลักษณะเปรียบเทียบระหว่างคนชราในสถานสงเคราะห์ของรัฐบาลและ เอกชนสามารถสรุปได้ดังนี้

ปัญหาที่คนชราเข้ารับการสงเคราะห์ คือ ปัญหาเรื่องสุขภาพได้แก่ความเสื่อมโทรมทางสุขภาพ ก็จะเห็นว่าคนชรามีปัญหาในเรื่องร้อยละ ๒๔.๐ ในสถานสงเคราะห์ของรัฐบาลและร้อยละ ๓๙.๐ ในสถานสงเคราะห์เอกชน แต่ปัญหาเศรษฐกิจและการดำรงชีพ ซึ่งจัดได้ว่าเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดในสถานสงเคราะห์ของรัฐบาล ทั้งนี้จะเห็นได้จากข้อมูลมีจำนวนถึงร้อยละ ๕๖.๐ ส่วนสถานสงเคราะห์ของเอกชนมีจำนวนถึงร้อยละ ๕๔.๐ ส่วนปัญหาารองลงมาคือปัญหาสุขภาพ

การสำรวจความพอใจต่อการบริการการสงเคราะห์ของคนชรานั้นพบว่าสถานสงเคราะห์ของรัฐบาลให้บริการเป็นที่พอใจร้อยละ ๗๑.๐ ส่วนสถานสงเคราะห์ของเอกชนนั้น แม้ว่าการให้บริการจะไม่สมบูรณ์แบบตามขั้นตอนของการสังคมสงเคราะห์ก็ตาม ความพอใจต่อการบริการที่ได้รับกลับสูงกว่าสถานสงเคราะห์รัฐบาล เพราะจากข้อมูลที่แสดงว่าพอใจมีถึงร้อยละ ๘๔.๐

สำหรับความต้องการของคนชราพบว่า คนชราในสถานสงเคราะห์ทั้งสองแห่ง มีความพอใจที่ได้รับสนองความต้องการทางร่างกายเป็นอันดับแรก คือได้รับสนองความต้องการด้วยอาหาร ที่พักอาศัย ความปลอดภัยและการพักผ่อนด้วยกิจกรรมนันทนาการ และผลวิเคราะห์จากข้อมูลอิสระของคนชราสถานสงเคราะห์รัฐบาลร้อยละ ๗๐.๐ และร้อยละ ๘๘.๐ ของสถานสงเคราะห์เอกชนตอบทำนองเดียวกันว่าไม่ต้องการให้สถานสงเคราะห์จัดบริการอื่นใดเพิ่มเติมจากที่มีอยู่

การศึกษาโลกทัศน์ของคนชราในสถานสงเคราะห์ของรัฐบาลและเอกชนในเรื่องของความเชื่อถือสิ่งศักดิ์สิทธิ์และความเชื่อในบุญกรรม ปรากฏว่าคนชราส่วนใหญ่จากสถานสงเคราะห์ทั้งสองแห่ง มีความเชื่อถือคล้ายคลึงกัน ตรงตามหลักการที่ยืนยันไว้ในบทที่สองของการวิจัยนี้ว่า กลุ่มชนที่มีความเป็นอยู่ในภูมิภาคเดียวกันมีขนบธรรมเนียมประเพณีคล้ายคลึงกันจะมีความเชื่อฝังใจในสิ่งคล้ายกันจะเปลี่ยนแปลงไม่ได้ แต่โลกทัศน์เกี่ยวกับความเป็นจริง เห็นได้ชัดว่าความแตกต่างกันในเรื่องการใช้ภาษาในการสื่อ

ความหมาย มีผลต่อการแสดงความคิดเห็นในเรื่องความเป็นจริงของโลกด้วย จากคำถามเกี่ยวกับความสงบของสถานการณ์ของโลกปรากฏว่า สถานสงเคราะห์ของรัฐบาลร้อยละ ๗๐.๐ ตอบว่า "ไม่สงบ" ต่างกับสถานสงเคราะห์ของเอกชนร้อยละ ๗๐.๐ ตอบว่า "สงบ"

ความคิดเห็นในเรื่องความตายของคนในปัจจุบันนั้นร้อยละ ๗๔.๐ ของสถานสงเคราะห์รัฐบาลและร้อยละ ๖๑.๐ ของสถานสงเคราะห์เอกชน มีความคิดเห็นวิตกกังวลอย่างเดียวกัน ในเรื่องอันตรายจากสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีผลต่อความตายของคนปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษา ผู้ศึกษาขอเสนอแนะความคิดเห็นดังต่อไปนี้

ปัญหาคนชราส่วนใหญ่ คือ ปัญหาเศรษฐกิจไม่มีทุนทรัพย์ในการดำรงชีพ แต่เมื่อได้รับการสงเคราะห์จากสถานสงเคราะห์ของรัฐบาลและเอกชนปัญหานี้จึงลดน้อยได้ ส่วนปัญหาในด้านความเสื่อมโทรมของสุขภาพนั้น แม้ว่าคนชราในสถานสงเคราะห์ของรัฐบาลได้รับการบริการจากหน่วยอนามัยของสถานสงเคราะห์โดยมีแพทย์มาตรวจรักษาอาทิตย์ละ ๑ ครั้งก็ตาม แต่คนชราในสถานสงเคราะห์ของรัฐบาลยังเรียกร้องและต้องการแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะโรค เช่น โรคในช่องท้อง ซึ่งส่วนใหญ่มีปัญหาคือโรคนี้ให้ได้รับการตรวจรักษามากขึ้น ควรเพิ่มการบริการให้มีแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะโรค มาตรวจรักษาในหน่วยอนามัยของสถานสงเคราะห์อาทิตย์ละ ๒ ครั้ง

สำหรับสถานสงเคราะห์ของเอกชนนั้น แม้ว่าจะมีหน่วยอนามัยของท้องถิ่นในบริเวณเดียวกันกับสถานสงเคราะห์ก็ตาม แต่ยังคงขาดแพทย์ผู้เชี่ยวชาญไปทำการตรวจและรักษา เพราะฉะนั้นสถานสงเคราะห์ควรจะจัดบริการให้มีแพทย์ผู้เชี่ยวชาญมาตรวจรักษาคนชราในสถานสงเคราะห์ประมาณเดือนละ ๑ ครั้ง หรือจะขอบริการจากหน่วยแพทย์อาสาสมัครไปทำการตรวจรักษาเป็นครั้งคราว

นอกจากนี้คนชราในสถานสงเคราะห์ทั้งสองแห่งมีความต้องการคล้ายคลึงกัน คือ ต้องการได้รับการมาเยี่ยมจากผู้มีใจบุญ เพราะฉะนั้นจึงควรจะเป็นหน้าที่ของ กองสวัสดิการสงเคราะห์ กรมประชาสงเคราะห์ และสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยช่วยดำเนินการจัดรายการประชาสัมพันธ์ให้บุคคลทั่วไปได้สนใจคนชราในสถานสงเคราะห์มากยิ่งขึ้น เพื่อจูงใจผู้มีใจบุญทุกเพศทุกวัยไปเยี่ยมคนชราในโอกาสต่าง ๆ ซึ่งจะอำนวยความสะดวกส่งเสริมสุขภาพจิตของคนชราให้ดียิ่งขึ้น

อนึ่ง เรื่อง ของคนชราในประเทศไทย ยังมีผู้ศึกษาน้อยมาก โดยเฉพาะสถานสงเคราะห์คนชราในส่วนภูมิภาคควรมีการศึกษาวิจัยในด้านการบริหาร การให้บริการและการรับบริการตลอดจนปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับคนชราต่อไป เพื่อจะได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษานำไปใช้ในการแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น.